

PRÆFATIO

fer, sed eò etiam reluctantes impellere; quæ ergo ratione omnium impetum ipse sustinerem, & detrectarem onus, non cuiuscumque maiorum, sed summi Pontificis impositum manu, & imperio, opus de usu probabilitatum, id est, de veritate ad omnium salutem necessariâ primis lineamentis deductis inchoatum, & imperfectum abiicerem, non solum cum hoc certo vituperio Euangelij: *Ecce homo qui capit edificare* (id enim nihil moror) sed etiam cum indubitatâ infamiâ, veritatis ex ignaviâ desertæ, & neglecti boni communis? Et si istis minime commouerer, causatus non sine aliqua modestiæ specie, me imparem summi Pontificis implendo mandato, plures superesse ad laceffitæ veritatis defensionem me validiores; nihil occurreret quo possem excusare postremum accusationis caput, D. Thomæ & eius scholæ, de singulis vitæ humanæ, & Christianæ officiis mentem, pravis interpretationibus Amadæi corruptam esse, & tacuisse: quasi hoc silentio agnoscerem, & præ me ferrem, Angelicum Doctorem eiusque discipulos, latissimam ad omne genus flagitiorum portam referasse.

Vbi paucis, te Lector, monuero de his causis grauissimis, quæ istud ad superiorem partem Theologiæ moralis auctarium efflagitant; Non dubito quin à nonnullorum suspicionibus abhorreas, quasi susceptus à me sit hic labor, gratis quemquam lacessendi animo, & non verius vnâ necessitate, calumnias Sanctissimo Doctori, eius Scholæ, totique Familiæ Dominicanæ, aut si velis ipsi virtuti illatas depellendi. Inde ergo hanc

